

PŘÍBĚH

pohádka

JAK CHTĚL KAPR LÉTAT

V jednom potoce, na samotě u lesa, žil jeden kapr, ale nebyl v tom potoce sám, měl kolem sebe hejno jiných kaprů, štik, okounů a sumců a dalších rybek. Každá byla jiná, některé byly zbarvené tak, jiné zase onak.

Každá měla v řasách svůj domeček, kam se na noc zachumlaly a spávaly tam.

A ten kapr se jednoho dne rozhodl, že se naučí létat, protože když se vynořil nad vodu, spatřil houf ptáčků a zatoužil po tom, také se prolétnout.

Snažil se mávat ploutvičkami, mrskal kolem sebe hlava nehlava, ale létání mu prostě nešlo. Až to ostatní kapři jednoho dne nevydrželi a zeptali se ho, co to vlastně dělá. Tak jim shrдостí oznámil, že se učí létat. Jéjda, kdybyste viděli, jak se ti kapři začali smát.

„Vždyť nemáš křídla, nemůžeš létat, létají jen ptáci a ty jsi ryba. Koukej si radši ulovit něco k snědku, ať tě rybáři pochválí, až bude výlov.“

A tak se kapr snažil alespoň pořádně najíst, aby z něj nebyl hubeňour.

Přece jen mu to ale nedalo a i když se mu ostatní vysmívali, nepřestal zkoušet létat.

Zamával ploutvičkami a hop, najednou vzlétl na břeh a ocitl se na suchu.

„Jejda, co si teď počnu, když nebudu ve vodě, tak leknu,“ začal naříkat.

A pak kaprovi došlo, že i kdyby se létat naučil, stejně musí být ve vodě, protože na souši by nepřežil.

Naštěstí šel kolem malý chlapec a když kapra spatřil, bylo mu ho líto a hodil ho zpátky do vody. Kapr mu poděkoval, zamával ploutvičkou a vodou si to upaloval do svého domečku.

WEB: www.volny.cz/sihasapa
vyšlo: 22. 12. 2021

Ilustrace: Testérka fotky: Canon S120
e-mail: sihasapa@centrum.cz

autoři vydání: Michael a Pavouk (tel. 605 150 727)
příspěvky: Michael

380

prosinec 2021

CO SE STALO

Jak to zvládáme

8. 12. — teploty se už blížily k nule. Celou schůzku jsme strávili v klubovně.

Dnešní účast byla poněkud menší. Přečetli jsme si začátek devátého příběhu a pak si zahráli »Lov jablek«. Původně jsem si myslel, že to bude bleskovka, jak jsem se však mylil...

Vyslechli jsme druhou část příběhu a potom jsme si vyzkoušeli regatovou šestku. Všichni si nakonec s úkolem poradili, jen Matěj potřebuje potrénovat návaznost uzlů.

Pokračovali jsme vikingskými souboji ve hře »Truhla«. Nejzajímavější podívanou měli ti, kteří sledovali, jak se hráči marně snažili zasáhnout soupeře.

Před koncem jsme si ověřili, jestli všichni vhodili rozhodnutí do schránky a pak přečetli dokončení příběhu. Rozdali jsme si »nové číslo« oddílového časopisu, který vyšel potřetí v historii s půltým číslem. Rozdali jsme si taky přehled akcí »do konce roku« a taky

»na začátek roku 2022« -

15. 12. — byly teploty kolem 8 °C a jemně mžilo, po sněhu ani památky. Opět jsme schůzku strávili v klubovně.

Začali jsme čtením úvodu do desátého příběhu a potom se seznámili s nitkovým telefonem. Bohužel se ukázalo se, že drátek je příliš tenký, takže poslechnout si slova zvládla jen první dvojice. Přišlo tak náhradní řešení — hledání »šeptajícího zařízení«. To bylo docela odolné, takže vydrželo i drsné zacházení.

Následovala druhá část příběhu (to už byla na scéně první moucha). Pak přišla chvíle pro »bažinu«. Udržet se na kamenech co nejdéle, to byl cíl.

Jako poslední jsme se vrátili zpátky v čase (tak o třicet let) a zahráli si »čáru«. (oblíbená kratochvíle školních přestávek). S ohledem na průběh schůzky jsme nevyráběli lampičky, ani nezdobili stromček...

Před závěrem všichni vhodili své rozhodnutí do schránky a my si dočetli závěr příběhu, ano byl dost děsivý. Pak už jsme se vydali k domovům.

